

at se Folk paa Fingrene i alle mulige Retninger. Jeg tror, man meget mere skal komme ind paa Selbshytretanken, have Tillid til Befolkningen og lade den saa vidt muligt lære at tage denne Sag og lignende Sager i sin egen Haand. (Hørup: Ja det er netop det, jeg har sagt). Ja, saa bliver vi vel tilfidsit enige. Det, jeg ønsker, er, at det skal staa de enkelte Kommuner frit for, hvis der med Svineholdet og Svinebesætningerne er større Spinert end nødvendigt, at oprette en Sundhedsvedtægt, faae den godkjendt og indsætte Sundhedsraad, hvor der er Trang til det. (Hørup: Det er jo netop det jeg har villet!) Ja, men jeg ønsker ikke, at Kommunerne skulle tvinges ved Lov til at etablere saadanne Sundhedsvedtægter, idet jeg mener, at det maa overlades Kommunen selv at afgjøre Sligt, hvis de finde det nødvendigt. Jeg er bange for, at naar vi skulle have saadanne Tilsynsmænd, vilde Følgen blive, at vi fik Tilsyn med alle mulige Forhold. — Til det ærede Medlem fra Holstebro (Hansen) vil jeg sige, at det forbadser mig høiligt, at det ærede Medlem tog en Bemærkning af mig i forrige Møde, saa høitidelig, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem under sit Foredrag skruede sig op til en større Høitidelighed, end nødvendigt er i dette Forhold. Naar han vil se efter i Tidenden, vil han finde, at jeg har udtalt mig meget anerkjendende om Landbostanden, idet jeg kun lod en spøgende Bemærkning falde om Skorstensstilshnet. Jeg veed ikke, hvor høitideligt de tage detovre i Sjælland, naar de skulle til at beskikke Tilsynsmænd til at hjælpe Brandfogderne ved Skorstensestersyn. Dvæ paa Thyen tage vi ikke alle Steder den Ting saa høitidelig. (Afbrydelse af Berg). Det ærede Medlem for Kolding siger, at det skulde vi gjøre, og det skal jeg tage mig ad notam; men som det er nu, tage Sogneraadene ofte de Folk, som selv helst ønske Bestillingen, og mange Steder komme disse Folk selv og bede Sogneraadene om at faae Lov til at blive ved at have den Fornøielse. Men som sagt, det er muligt, at man i Sjælland tager Sagen mere alvorligt. Jeg vil imidlertid blot forvare mig imod, at jeg i forrige Møde skulde have sagt noget Nedsettende om Landbostanden, der kunde berettigede det ærede Medlem til at give mig en saadan Overhaling, som han begyndte med i Dag. Det ærede Medlems Opfattelse af mine Ord maa her bero paa en Misforstaaelse, og som sagt, jeg henviser det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, som maatte interessere sig for at se, hvad jeg har sagt, til Tidenden.

D. Christensen: Jeg tror, der er et gammelt Ord, som ogsaa vil gjøre sit Ret gjældende her, og det er det, som siger: For Lidt og for Meget fordarver Alt. I forrige Møde havde jeg megen Betænknelighed ved at tage Ordet; thi der var ikke en eneste Røst her i Salen, der var gaaet i den Retning, som jeg havde tænkt mig; men hvad der har givet mig Mod til at tage Ordet i Dag, er det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Nalborg Amts 5te Valgtreds (B. Holm). Det er ikke saa underligt; thi det er jo gjerne de Ældre, der skulle vise de Ungre Veien, og det ærede Medlem er jo her i Salen noget ældre end jeg. Jeg tror, det gaar her som saa mange andre Steder, at det ikke er let at seile imod Strømmen. Det er ikke let her at seile imod den Strøm, der gaar netop i den modsatte Retning; men jeg styr alligevel ikke at udtale mig omtrent i samme Retning som det nævnte ærede Medlem. Jeg tror, at der er en vis Slags Feber i det danske Folk, og da Folkethinget er en Udførelse af Bælgerne, er det ganske klart, at Feberen ogsaa er trængt ind her i Thinget. De Udtalelser, der ere faldne her i disse Dage, have ikke været ganske rolige og naturlige. Vi have hørt Ordet Lossepladser summe om Dreene paa os, og det er en Selvfølge, at det Ord maa komme frem, eftersom det nævnes i § 2, der er en komplet Undtagelsesparagraf, der efter min Mening vil bringe denne Lov i en vis Slags Disharmoni. Naar f. Ex. Indenrigsministeren i det lille Danmark faar baade §§ 1, 3 og 4 til sit Raadighed, saa gad jeg vide, hvilke Hindringer der skulde stille sig i Veien for Ministeren. Naar der nemlig i § 3 siges, at han paa alle mulige Maader kan indskrænke Svineholdet og lade føre Tilsyn med, hvad der sælges, da gad jeg vide, hvad Indenrigsministeren i Danmark skulde forlange mere. Han kan paabyde, at Alt, hvad der findes af Sundt og Usundt paa Pladsen, skal nedgraves eller brændes osv. Naar der i § 2 staar: „Paa Lossepladser for Affald eller under lignende Forhold, hvorved Svinedifteritis kan besyngtes let at ville opstaa“, da kan dette Ord „hvorved“ forstaaes paa to Maader. Enten kan det betyde, at der forud er givet, at Lossepladsen er Urnstedet for Sygdommen, eller ogsaa kan det betyde, at det først skal godtgøres, at det er Tilfældet. Jeg tror, at vi vilde gjøre flokest i at lade, som om denne Paragraf ikke havde været paa Papiret, det er af den Slags Ting, om hvilke jeg siger, at det er for Meget. Hvis den danske Regjering og det danske Folkething i det Hele tror, at de gjøre